



Åh, herregud, vad allting ändå är trist,
tänkte Humphrey en dag.
Jag tror jag går en runda på kyrkogården.

Men precis när han skulle börja gå
kittlade det i nosen – hnmf – av timjan och hjärtansfröjd,
och en ljuv stämma hördes:
”Humphrey! Humphrey!
Kommer du inte och hälsar på mig?”